

Ο Αυριανός και η Μαγική Βόλτα στην Πόλη του Μέλλοντος

*Μία ιστορία δημιουργικής γραφής από τους μαθητές του
Ολοήμερου 15ου Νηπιαγωγείου Πτολεμαΐδας*

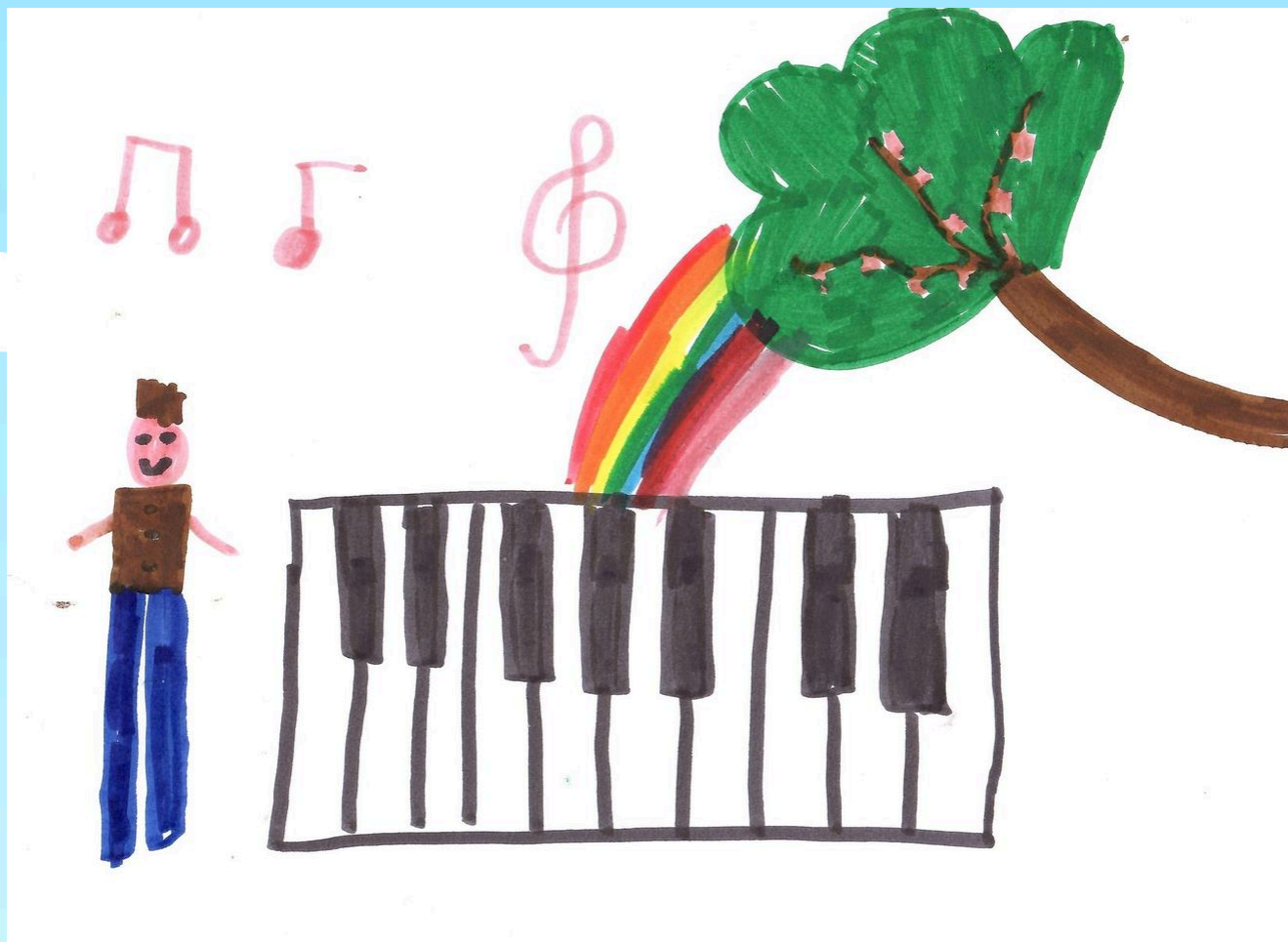
Υπευθ. Εκπαιδευτικός: Νίκη Σωτηριάδου

Μια φορά κι έναν καιρό, σε μια πόλη που έλαμπε κάτω από τον ήλιο, ζούσε ο **Αυριανός**.

Ο Αυριανός δεν φορούσε συνηθισμένα παπούτσια, αλλά τα **Παπούτσια-Ελατήρια**! Μόλις έβγαине από το σπίτι του, έκανε ένα μικρό πήδημα και *μποϊνγκ!* βρισκόταν ψηλά στον αέρα, γεμίζοντας με την ενέργειά του τα φώτα της γειτονιάς.

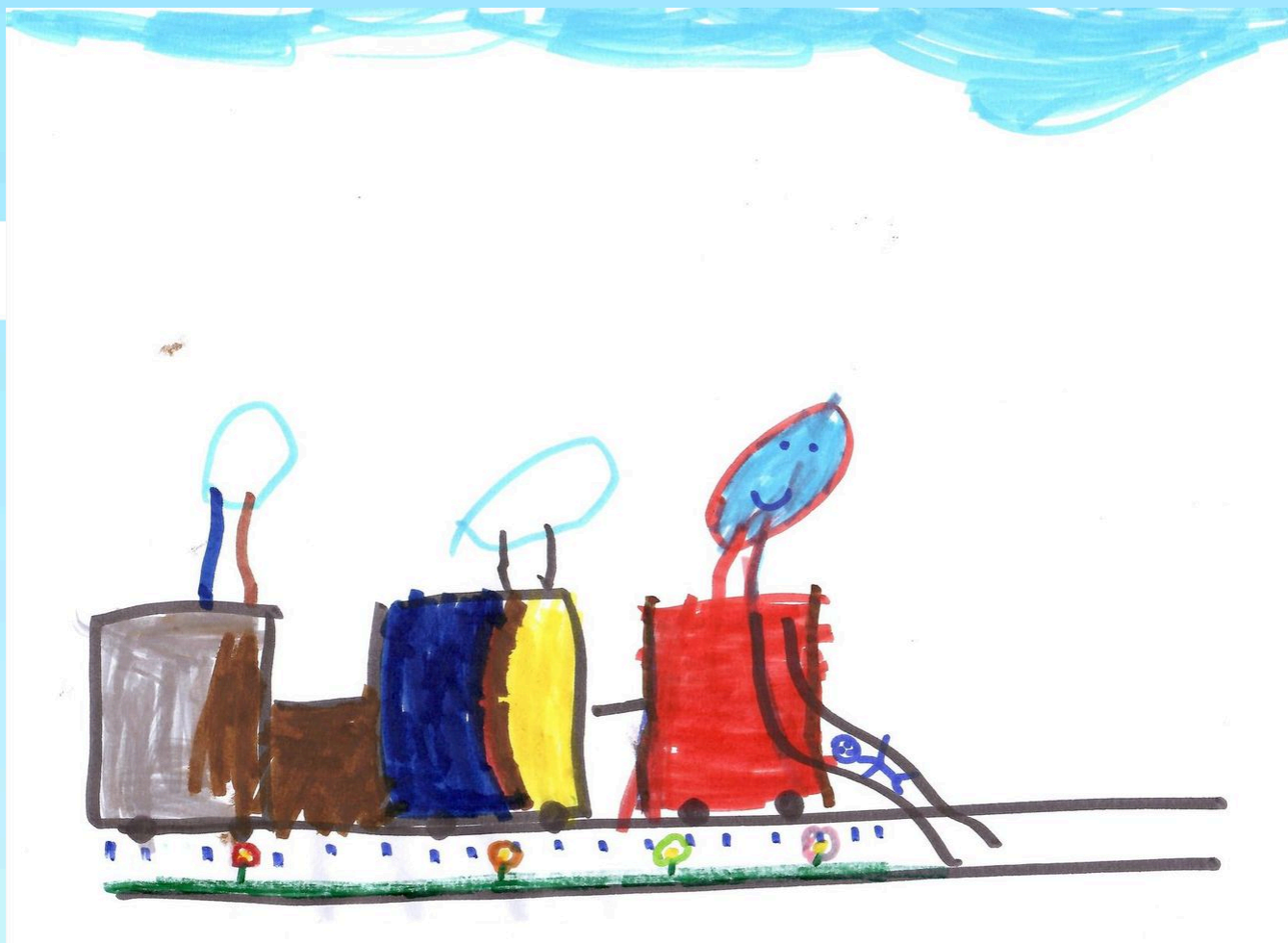
Καθώς προσγειωνόταν μαλακά, τα πόδια του ακουμπούσαν στα **Μουσικά Πεζοδρόμια**. Κάθε του βήμα ακουγόταν σαν νότα από πιάνο: ντο, ρε, μι! Οι γείτονες χόρευαν στον ρυθμό που δημιουργούσε ο Αυριανός περπατώντας, και όλη η πόλη γινόταν μια μεγάλη συναυλία.

Όταν ο Αυριανός κουράστηκε να πηδά και να τραγουδά, στάθηκε στη στάση. Εκεί εμφανίστηκε το **Λεωφορείο-Φυσαλίδα**. Μπήκε μέσα σε μια τεράστια, διάφανη φούσκα και άρχισε να λέει αστεία με τους φίλους του. Όσο πιο δυνατά γελούσαν, τόσο πιο ψηλά πετούσε η φούσκα πάνω από τα σπίτια!

Κοιτάζοντας έξω, είδε το **Τραμ-Κήπος**

να περνά από κάτω, γεμάτο λουλούδια και τσουλήθρες, ποτίζοντας τα δέντρα με το μαγικό του άρωμα.

Ξαφνικά, ο ήλιος κρύφτηκε και άρχισαν να πέφτουν σταγόνες βροχής που μύριζαν φράουλα. Ο Αυριανός άνοιξε την **Ιπτάμενη Ομπρέλα** του. Εκείνη τον πήρε αγκαλιά και τον οδήγησε πετώντας μέχρι την πόρτα του σπιτιού του.

«Τι όμορφη μέρα!» σκέφτηκε ο Αυριανός καθώς έπεφτε για ύπνο. Στην πόλη του μέλλοντος, κάθε διαδρομή ήταν μια περιπέτεια και κάθε μετακίνηση μια μεγάλη γιορτή!